

มณฑลรองตั้งเป้าหมายการเติบโตระดับ ๒ หลัก

เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา หนังสือพิมพ์ไชน่าเดลี (China Daily) ระบุว่าเสียงสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์และรัฐบาลจีน ได้ตีพิมพ์ข่าวใหญ่ในหน้าธุรกิจเรื่อง “Most regions expect double-digit growth” ที่นำเสนอข้อมูลอัตราการเติบโตเป้าหมายรายมณฑลของจีนในปี ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นปีแรกของการบริหารงานของรัฐบาลใหม่ภายใต้การนำของท่านสี จิ้นผิง และท่านหลี่ เค่อเฉียงไว้อย่างน่าสนใจ

ผมเลยเข้าไปค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากรายงานผลการปฏิบัติงานของรัฐบาลประจำปี และแหล่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทราบบรรยากาศและทิศทางการพัฒนาของแต่ละมณฑลของจีนในปี ๒๕๕๖ ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจีน ดังนี้

๑. เป้าหมายปี ๒๕๕๖ เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ แม้ว่าเศรษฐกิจจีนในปี ๒๕๕๕ เติบโตใน

อัตราร้อยละ ๗.๘ เมื่อเทียบกับของปีก่อน ซึ่งนับเป็นอัตราที่ต่ำสุดในรอบ ๑๓ ปี แต่หลายมณฑล/มหานคร/เขตปกครองอิสระ โดยเฉพาะในด้านซีกตะวันตกของจีน ก็ยังตั้งเป้าหมายการเติบโตในปี ๒๕๕๖ ในอัตราที่สูงอยู่ต่อไป โดยในการกำหนดเป้าหมายการเติบโตในปี ๒๕๕๖ มีอยู่ถึง ๒๙ มณฑลจากทั้งหมด ๓๑ มณฑลที่กำหนดเป้าหมายการเติบโตไว้สูงกว่าอัตราการเติบโตของจีนในปี ๒๕๕๕ อย่างไรก็ตาม มีถึง ๑๒ แห่งที่ลดเป้าหมายต่ำกว่าอัตราเป้าหมายของตนเองเมื่อปี ๒๕๕๕

มณฑล/มหานครที่ตั้งเป้าหมายการเติบโตในปี ๒๕๕๖ ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐

มณฑล/มหานคร	อัตราการเติบโตเป้าหมาย (ร้อยละ)
เซี่ยงไฮ้	๗.๕
ปักกิ่ง	๘.๐
กวางตุ้ง	๘.๐
เจ้อเจียง	๘.๐
เหอเป่ย์	๙.๐
ชานตง	๙.๕
เหลียวหนิง	๙.๕

ขณะเดียวกัน จำนวน ๒๔ มณฑลที่ตั้งเป้าหมายการเติบโตไว้อย่างน้อยร้อยละ ๑๐ และอีก ๗ มณฑลที่ตั้งเป้าในอัตราเลขตัวเดียว ซึ่งหากเปรียบเทียบกับของปี ๒๕๕๕ ที่มี ๒๕ มณฑลตั้งเป้าหมายการเติบโตไว้ที่ระดับตัวเลข ๒ หลัก และมีอยู่ ๖ มณฑลตั้งเป้าไว้ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ก็ถือได้ว่ามีภาพรวมที่คล้ายคลึงกัน

อย่างไรก็ดี นายจาง หลี่ฉุน (Zhang Liqun) นักวิจัยแห่งศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาประจำคณะรัฐมนตรีของจีน ให้ความเห็นว่า “ในอดีต อัตราการเติบโตที่แท้จริง ณ ปลายปีมักจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าอัตราเป้าหมายที่กำหนดไว้” ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริง ก็หมายความว่า หลายมณฑลของจีนจะยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องต่อไปในปี ๒๕๕๖

๒. เป้าหมายการเติบโตของมณฑลด้านซีกตะวันออกต่ำกว่าพื้นที่ตอนใน โดยมีมณฑลที่ตั้งเป้าหมายการเติบโตสูงสุดได้แก่ กุ้ยโจว ร้อยละ ๑๔ ตามด้วยส่านซี ร้อยละ ๑๒.๕ และอีก ๑๐ มณฑลที่ตั้งเป้าหมายการขยายตัวไว้ที่ร้อยละ ๑๒ เมื่อเทียบกับของปีที่ผ่านมา อาทิ ฉงชิ่ง กานซู ยูนนาน หนิงเซี่ย และมองโกเลียใน ตามด้วยเสฉวนที่ตั้งเป้าหมายไว้ในอัตราร้อยละ ๑๑ และหูเป่ย์และเหอหนานเท่ากันที่ร้อยละ ๑๐ ด้วยการเติบโตในอัตราดังกล่าวนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาของมณฑลเหล่านั้นดำเนินไปอย่างต่อเนื่องดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา และสามารถ “ก้าวกระโดด” ได้อย่างรวดเร็ว อันจะเป็นการลดช่องว่างของการพัฒนากับมณฑลด้านซีกตะวันออกไปได้มาก

๓. มหานครตั้งเป้าที่จะเติบโตในระดับปานกลาง โดยกรุงปักกิ่งกำหนดเป้าหมายการเติบโตไว้ที่ร้อยละ ๘ ซึ่งสูงกว่าของปี ๒๕๕๕ อยู่เล็กน้อย (ร้อยละ ๗.๘) ขณะที่นครเซี่ยงไฮ้ตั้งเป้าหมายที่ร้อยละ ๗.๕ เท่ากับของปีที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นอัตราเป้าหมายที่ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับของมณฑลอื่น นอกจากนี้ เทียนจินและฉงชิ่ง มหานครแห่งเดียวในด้านซีกตะวันตก ยังคงพยายามจะเติบโตในอัตราที่สูงต่อไป โดยกำหนดเป้าหมายการเติบโตไว้เท่ากันที่ร้อยละ ๑๒ เมื่อเทียบกับของปีที่ผ่านมา

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเป้าหมายของ ๔ มหานครของจีน

มหานคร	อัตราการเติบโตเป้าหมาย (ร้อยละ)
ปักกิ่ง	๘.๐
เซี่ยงไฮ้	๗.๕
เทียนจิน	๑๒.๐
ฉงชิ่ง	๑๒.๐

๔. **ข้อสังเกต** จากข้อมูลเศรษฐกิจดังกล่าว นักวิชาการและสื่อมวลชนจีนต่างมีข้อสังเกต ดังนี้

๔.๑ **ภาพเล็กรวมกันมากกว่าภาพใหญ่** สถิติของจีนยังมีปัญหาการนับซ้ำและส่งผลกระทบต่อตัวเลขเศรษฐกิจในภาพย่อยระดับมณฑลรวมกันมีมากกว่าตัวเลขรวมของประเทศ กล่าวคือ ในปี ๒๕๕๕ ตัวเลขจีดีพีรายมณฑลรวมกันมีมูลค่ามากกว่าของประเทศอยู่ถึง ๕.๗๖ ล้านล้านหยวน ซึ่งมีมูลค่าใกล้เคียงกับขนาดเศรษฐกิจของกวางตุ้ง ซึ่งเป็นมณฑลที่มีขนาดเศรษฐกิจติดอันดับต้นของประเทศเลยทีเดียว ลักษณะดังกล่าวสะท้อนว่า ตัวเลขทางเศรษฐกิจของจีนยังมีความคลาดเคลื่อนอยู่มาก

๔.๒ **บางมณฑลเติบโตเร็วโดยไร้ปัจจัยพื้นฐานสนับสนุน** ด้วยทำเลที่ตั้งที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ทำให้เศรษฐกิจของหลายมณฑลของจีนในปี ๒๕๕๕ ขยายตัวในอัตราที่สูงมาก ตัวอย่างเช่น เทียนจินเติบโตในอัตราร้อยละ ๑๓.๘ ตามด้วยกุ้ยโจวและฉงชิ่ง

ที่ร้อยละ ๑๓.๖ ขณะที่มองโกเลียในก็เติบโตถึงร้อยละ ๑๑.๕ เมื่อเทียบกับของปีก่อน ส่งผลให้มูลค่าจีดีพีทะยานขึ้นไปแตะ ๑.๕๙ ล้านล้านหยวน ซึ่งหากประเมินจากจำนวนประชากรของมองโกเลียในที่มีอยู่ราว ๒๕.๗ ล้านคนแล้วก็พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อหัวของชาวมองโกเลียในจะตกอยู่ที่ราว

๑๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ หรืออยู่ในระดับเดียวกับของมณฑลหลักของจีนอย่างปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เทียนจิน เจียงซู และเจ้อเจียง อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตที่สูงมากของบางมณฑลในปี ๒๕๕๕ ก็นำไปสู่ความเคลือบแคลงสงสัยในความถูกต้องของตัวเลขเช่นกัน

ต่อประเด็นดังกล่าว นายจู ป่าวเหลียง (Zhu Baoliang) เศรษฐกรของศูนย์สารสนเทศแห่งชาติประจำ NDRC “**สภาพพัฒนาของจีน**” ให้ความเห็นไว้ว่า “รัฐบาลกลางตระหนักดีถึงปัญหาดังกล่าว ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะรัฐบาลท้องถิ่นพยายามแต่งตัวเลขเศรษฐกิจให้ดูดี ความแตกต่างนี้จะเพิ่มขึ้นในช่วงหลายปีหลังนี้ ทำให้รัฐบาลกลางต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการปรับปรุงฐานข้อมูลในอนาคตให้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น”

๔.๓ **การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจปรับแนวนโยบายใหม่** รัฐบาลของหลายมณฑลได้ลดเป้าหมายการเติบโตของภาคการส่งออกในปี ๒๕๕๖ อาทิ ฉงชิ่งและเหอหนานลดเป้าหมายการเติบโตของการส่งออกลงเหลือร้อยละ ๒๕ และร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ ด้วยเป้าหมายการส่งออกที่ชะลอตัวลงมากเช่นนี้จึงทำให้คาดการณ์ว่า ภาคการส่งออกจะมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของจีนที่ลดน้อยลง ขณะที่ภาคการลงทุนยังคงถูกจัดลำดับความสำคัญไว้ค่อนข้างสูง ส่งผลให้รัฐบาลในระดับท้องถิ่นต่างวางแผนที่จะกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชนครั้งใหญ่ ตัวอย่างเช่น รัฐบาลมณฑลเจ้อเจียงเตรียมเปิดประมูลหลายโครงการขนาดใหญ่แก่ภาคเอกชน นอกจากนี้ ยังพบว่า การกำหนดเป้าหมายตัวเลขเศรษฐกิจรายมณฑลในปีนี่ยังครอบคลุมไปถึง

ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจใหม่อย่างรายได้เฉลี่ยต่อหัว ซึ่งถูกกำหนดเป้าหมายที่จะเติบโตขึ้นอีกเท่าตัวในปี ๒๕๖๓ เมื่อเทียบกับฐานปี ๒๕๕๓ ในการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์แห่งชาติครั้งที่ ๑๘ เมื่อปลายปี ๒๕๕๕

เอาเป็นว่าในปี ๒๕๕๖ นี้ เศรษฐกิจจีนจะยังคงเติบโตต่อเนื่องอย่างมีเสถียรภาพภายหลังการปรับชะลอตัวลงเมื่อปีที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกดังกล่าวคาดว่าจะดำเนินไปพร้อมการปรับ

โครงสร้างเศรษฐกิจที่หันไปมุ่งเน้นภาคการบริโภคภายในประเทศและการลงทุน โดยรัฐบาลพยายามจะกระตุ้นและผลักดันให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในส่วนนี้เพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันเศรษฐกิจจีนก็จะลดการพึ่งพาจากภาคการส่งออก อันเป็นผลมาจากการชะลอตัวของตลาดหลัก ประการสำคัญ จีนจะมุ่งเป้าหมายการเติบโตที่กระจายตัวสู่

มณฑลตอนกลางและซีกตะวันตกต่อไป ... เราคงต้องติดตามดูกันต่อไปว่า ณ สิ้นปี ๒๕๕๖ ความพยายามและเป้าหมายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลจีนจะเป็นดังเช่นที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

รวบรวมและเรียบเรียงโดย

ดร. ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร

อัครราชทูต (ฝ่ายการพาณิชย์) ณ กรุงปักกิ่ง

สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงปักกิ่ง

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖